Interpretarea literală a Genezei

Despre interpretarea raționamentului autorului sacru

Sfântul Augustin de Hipona

Creștinii nu ar trebui să le spună prostii necredincioșilor

Traducere de A.N.

Sursa: Sfântul Augustin de Hipona, „Interpretare la Geneza", capitolul 19.

Întreaga lucrare în limba engleză în format pdf: https://books.google.gr/books

Text în engleză

ÎNȚELEMSUL LITERAL AL GENEZEI

Despre interpretarea minții scriitorului sacru

Creștinii nu ar trebui să le spună prostii necredincioșilor

Capitolul 19

Să presupunem că, explicând cuvintele: Și Dumnezeu a zis: „Să fie lumină” și lumina a fost făcută, un om crede că a fost făcută lumina materială, iar altul că a fost spirituală.

În ceea ce privește existența reală

Traducere

Interpretarea literală a Genezei

Despre interpretarea raționamentului autorului sacru

Creștinii nu ar trebui să le spună prostii necredincioșilor

Capitolul 19

Să presupunem că, explicând cuvintele: „Și Dumnezeu a zis: «Să fie lumină» și a fost lumină”, o persoană crede că lumina care a fost creată a fost materială, iar alta că a fost spirituală.

În ceea ce privește existența reală a luminii spirituale într-o ființă

a luminii spirituale într-o creatură spirituală, credința noastră nu lasă nicio îndoială? În ceea ce privește existența luminii materiale, cerești sau supracerești, chiar existând înainte de ceruri, o lumină căreia i-ar fi putut urma noaptea, nu va exista nimic contrar credinței într-o astfel de presupunere până când adevărul infailibil nu o va infirma. Și dacă acest lucru s-ar întâmpla, această învățătură nu a existat niciodată în Sfânta Scriptură, ci a fost o opinie propusă de om în ignoranța sa.

Pe de altă parte, dacă rațiunea ar dovedi că această opinie este incontestabil adevărată, va fi totuși incert dacă acest sens a fost intenționat de scriitorul sacru atunci când a folosit cuvintele citate mai sus sau dacă a vrut să spună altceva nu mai puțin adevărat.

Și dacă sensul general al pasajului arată că scriitorul sacru nu a intenționat această învățătură, cealaltă, pe care a intenționat-o, nu va fi prin aceasta falsă? Într-adevăr, va fi adevărată și mai valoroasă de știut.

Pe de altă parte, dacă tonul cuvintelor Scripturii nu militează împotriva faptului de a considera această învățătură ca fiind mintea scriitorului, va trebui totuși să ne întrebăm dacă nu cumva el ar fi putut să spună altceva.

Și dacă descoperim că ar fi putut să spună și altceva, nu va fi clar care dintre cele două înțelesuri a spirituală, credința noastră nu lasă nicio îndoială. În ceea ce privește existența luminii materiale (celeste sau supraceleste, chiar preexistente cerurilor, o lumină căreia i s-ar putea urma întuneric), nimic nu se va găsi care să se opună credinței într-o astfel de ipoteză, până când confirmarea adevărului nu o va infirma. Și dacă acest lucru s-ar întâmpla, atunci această doctrină nu a existat niciodată în Sfintele Scripturi, ci ar fi o opinie propusă de om, în ignoranța sa.

Pe de altă parte, dacă logica ar dovedi că această opinie este incontestabil adevărată, tot nu va fi sigur dacă acesta a fost sensul pe care autorul sacru a intenționat să-l transmită atunci când a folosit cuvintele menționate mai sus sau dacă a vrut să spună altceva (nu mai puțin adevărat).

Și dacă sensul general al pasajului arată că autorul sacru nu a intenționat această învățătură, atunci aceasta nu va însemna că cealaltă pe care a intenționat-o este falsă; dimpotrivă, va fi adevărată și chiar mai demnă de cunoașterea noastră.

Pe de altă parte, dacă sensul cuvintelor Scripturii nu ne împiedică să înțelegem această învățătură ca fiind percepția autorului, va trebui totuși să căutăm dacă a vrut să spună altceva decât asta.

Și dacă vom constata că ar fi putut să spună altceva, nu va fi clar care dintre cele două înțelesuri a intenționat. Și nu va exista nicio

intenționat. Și nu există nicio dificultate dacă se crede că a dorit ambele interpretări, dacă ambele sunt susținute de indicații clare în context.

De obicei, chiar și un necreștin știe ceva despre pământ, ceruri și celelalte elemente ale acestei lumi, despre mișcarea și orbita stelelor și chiar despre mărimea și pozițiile lor relative, despre eclipsele previzibile de soare și lună, despre ciclurile anilor și anotimpurilor, despre tipurile de animale, arbuști, pietre și așa mai departe, iar aceste cunoștințe le consideră sigure din rațiune și experiență.

Acum, este un lucru rușinos și periculos pentru un necredincios să audă un creștin, probabil dând sensul Sfintei Scripturi, spunând prostii pe aceste teme; și ar trebui să luăm toate măsurile pentru a preveni o astfel de situație jenantă, în care oamenii arată o vastă ignoranță la un creștin și o râd cu dispreț.

Rușinea nu constă atât în faptul că un individ ignorant este ridiculizat, cât în faptul că oameni din afara familiei credinței cred că scriitorii noștri sacri au avut astfel de opinii și, spre marea pierdere a celor pentru a căror mântuire trudim, scriitorii Scripturii noastre sunt criticați și respinși ca oameni neînvățați.

Dacă găsesc un creștin greșit problemă dacă se presupune că a dorit ambele interpretări, atâta timp cât ambele sunt susținute de indicații clare în context.

De obicei, chiar și un necreștin știe câte ceva despre Pământ, cer și celelalte elemente ale acestei lumi – despre mișcarea și orbita stelelor, chiar și despre dimensiunea și pozițiile lor relative, despre eclipsele previzibile ale Soarelui și Lunii, despre ciclurile anilor și anotimpurilor, despre tipurile de animale, arbuști, roci și așa mai departe, și îmbrățișează aceste cunoștințe ca fiind certe, conform rațiunii și experienței.

Acum, este rușinos și periculos pentru un necredincios să audă un creștin - care ar trebui să exprime spiritul Sfintei Biblii - spunând prostii despre aceste lucruri; și ar trebui să luăm toate măsurile pentru a evita o astfel de situație jenantă, în care oamenii expun vasta ignoranță a unui creștin și o batjocoresc râzând.

Rușinea nu constă atât în faptul că un străin este batjocorit, cât în faptul că oamenii din afara casei Credinței vor crede că scriitorii noștri sacri au avut astfel de opinii și - spre marea pierdere a celor pentru a căror mântuire trudim - că scriitorii Scripturii noastre sunt criticați și respinși ca fiind ignoranți.

Dacă găsesc un creștin care greșește într-un domeniu pe care îl cunosc foarte bine și îl aud

într-un domeniu pe care ei înșiși îl cunosc bine și îl aud menținându-și opiniile nechibzuite despre cărțile noastre, cum vor crede acele cărți în chestiuni legate de învierea morților, speranța vieții veșnice și Împărăția cerurilor, când cred că paginile lor sunt pline de minciuni asupra unor fapte pe care ei înșiși le-au învățat din experiență și din lumina rațiunii?

Tălmăcitorii nesăbuiți și incompetenți ai Sfintei Scripturi aduc necazuri și întristări nespuse fraților lor mai înțelepți atunci când sunt prinși într-una dintre opiniile lor false și păcătoase și sunt certați de cei care nu sunt legați de autoritatea cărților noastre sfinte. Căci atunci, pentru a-și apăra afirmațiile complet prostești și evident neadevărate, vor încerca să invoce Sfânta Scriptură ca dovadă și chiar vor recita din memorie multe pasaje despre care cred că le susțin poziția, deși nu înțeleg nici ce spun, nici lucrurile despre care afirmă.

insistând asupra opiniilor sale nechibzuite despre cărțile noastre, cum vor crede acele cărți, care se referă la învierea morților, la speranța vieții veșnice și la Împărăția cerurilor, când cred că paginile lor sunt pline de neadevăruri, despre fapte pe care ei înșiși le-au învățat din experiență și din lumina rațiunii?

Interpreții nesăbuiți și incompetenți ai Sfintei Biblii aduc suferințe și triști de nedescris fraților lor mai înțelepți atunci când sunt „prinși” într-una dintre opiniile lor false și rele și „zdrobiți” de cei care nu sunt legați de autoritatea cărților noastre sfinte. Căci atunci, pentru a-și susține afirmațiile complet prostești și în mod evident neadevărate, vor încerca să apeleze la Sfânta Biblie pentru dovezi, chiar recitând din memorie multe versete despre care cred că le susțin poziția, deși „nu știu nici ce spun, nici lucrurile pe care le afirmă”.